

Kako naj ti pomagam?

Ob lepem vremenu se pogosto podamo na izlet. Pot je nemalokrat polna zanimivih srečanj. Človeka toplo pozdravimo, kaj pa storimo, če naletimo na žival?

Zapuščena domača žival

Ko govorimo o domačih živalih, kot so psi in mačke, velja, da ima vsaka žival ob sebi svojega skrbnika, ki budno pazi nanjo. Če žival tava v okolici brez svojega skrbnika, **smo ji dolžni pomagati** na poti domov. Včasih zadostuje že uporaba telefonske številke, zapisane na pasji ovratnici, pogosto pa nimamo te sreče. Takrat se obrnemo na najbližje zavetišče za zapuščene živali. Če ne vemo, katero je pravo, pokličemo Center za obveščanje (112). Žival poskušamo zadržati ob sebi in se z zavetiščem dogovorimo, ali jo bodo prišli čim prej prevzeti sami ali jo bomo pripeljali mi.

Žival na cesti

O živali, ki ogroža varnost v prometu, je najbolje **obvestiti policijo** (113) in nadaljevati svojo pot. Če se ustavimo sredi cestišča, lahko naredimo več škode kot koristi: zmedemo druge udeležence v prometu, prestrašimo žival in zelo verjetno povzročimo prometno nezgodo. Policija bo vedela, kako ukrepati, zato ji zaupajmo.

Poškodovana žival

Umirjenost in previdnost bosta tudi tu naši najboljši prijatelji. Če poškodovana žival ovira promet, pokličemo policijo (113) in jim jasno opišemo primer in lokacijo. V nasprotnem primeru se **povežemo s pristojnim zavetiščem** oziroma pri Centru za obveščanje (112) izvemo, katero je to. V zavetišču nam bodo dali najboljši nasvet, kako pomagati živali. Vsekakor ničesar ne delamo na lastno pest, saj lahko v primeru nevarne ali močno vznemirjene živali povzročimo še večjo škodo.

Zapuščeni mladiči

Najpogosteje gre za mačke in pasje mladiče, ki **še sesajo**, torej niso sposobni sami jesti. Včasih najdemo poleg mladih muc tudi mačjo mamo, ki se spopada z neprijetno platjo življenja »na svobodi«, pogosto pa gre za mladiče, ki so bili nekemu v napoto in se jih je želel znebiti na nezakonit način. V tem primeru se takoj povežemo s pristojnim zavetiščem, ki bo prevzelo najdene mladiče. Če nam v zavetišču ne morejo takoj pomagati, se posvetujemo z najbližjim **veterinarjem**, ki nam bo svetoval, kako najbolj učinkovito ohraniti mladiče pri življenju.

Žival, ki ji ne moremo več pomagati

V tem primeru pokličemo **veterinarsko higiensko službo**. Njihovo številko nam bodo sporočili v Centru za obveščanje (112).

FOTOGRAFIE: DZZ, SHUTTERSTOCK

Poškodovana divja žival

Že od malega vemo, da divji živali izkažemo spoštovanje in razumevanje narave tako, da se ji ne približujemo oziroma da jo pustimo čim bolj pri miru. Če naletimo na poškodovano divjo žival, se nemudoma povežemo z **Zatočiščem za živali prosto živečih vrst**, glede divjadi pa obvestimo najbližjo **lovsko družino** in sledimo njihovim navodilom. Tudi tu nam bo pri kontaktih v pomoč Center za obveščanje (112).

Če nam takšno ali drugačno živalsko srečanje vzbudi občutek strahu, negotovosti in nemoči, imamo čarobno paličico: številko 112, kjer nam bodo gotovo znali pomagati s praviimi kontakti in usmeritvami.

Nuša Miklavec
Društvo za zaščito živali Ljubljana

Nekaj koristnih povezav:

- Društvo Dinaricum: <http://www.dinaricum.si>
- Društvo za opazovanje in proučevanje ptic Slovenije (DOPPS): <http://www.ptice.si>
- Društvo za preučevanje dvoživk in plazilcev: <http://www.herpetolosko-drustvo.si/>
- Kosovir, zavod za oskrbo in pomoč živalim ter osveščanje: <http://www.kosovir.si>
- Lovska zveza Slovenije: <http://www.lovska-zveza.si>
- Projekt SloWolf: <http://www.volkovi.si>
- Slovensko društvo za proučevanje in varstvo netopirjev: <http://www.sdpvn-drustvo.si>
- Zatočišče za živali prosto živečih vrst: <http://www.golob-veterina.si>

